

Cílové heslo

S O V Í Ú K A Z

Nahoře na meruňce oddělující záhon jahod od okurek sedí sova s výrem a pozorují okolí. Sedí se jim pohodlně, a navíc z výšky na všechno dobře vidí. Jenže se nudí - tak co s tím, kudy z nudy? Sova dumá, a v tom ji něco napadne. Z ničeho nic máchne křídly, rozletí se jako o závod. Za chvíli je u splavu, kde se ovšem zarazí a nechápavě zírá. To jsem z toho blázen, co je tohle za divný úkaz, ptá se výra, který se k ní mezitím přidal. Ani výr z toho není moudrý, s něčím takovým se ještě nesetkal. Přiletí tedy o trochu blíže, snaží se prozkoumat, co to tam u splavu sedí. A tohle si děti zapamatujte: na průzkumném letu sova létá po směru hodinových ručiček - i výr tak vlastně létá. Přiletí k té svítící věci tak blízko, že se o ni jemně otřou křídly. Ty vole, teď se o mě otřel nějaký netopejř, navíc je mi u tý blbý řeky kosa, kterého pitomce napadlo tady sedět, přesunem se někam do hospody, už mě to tady sere, zařve ten svítící úkaz. Sova s výrem vyděšeně letí zpět, úkaz u splavu se mezitím pomalu dává do pohybu. Zvedne se z trávy, pak se kleje vydává směrem ke křižovatce, přičemž mumlá cosi o zelené, pivu, nebo možná rajčatové šťávě. Mezitím sova s výrem dokončí kruh, přiletí nahoru na meruňku, v dálce přitom ještě slyší pomalu se vzdalující nadávky. Za chvíli už je u splavu zase klid, ale výr má se sovou teď aspoň o čem klábosit.

Cílové heslo

S O V Í Ú K A Z

Nahoře na meruňce oddělující záhon jahod od okurek sedí sova s výrem a pozorují okolí. Sedí se jim pohodlně, a navíc z výšky na všechno dobře vidí. Jenže se nudí - tak co s tím, kudy z nudy? Sova dumá, a v tom ji něco napadne. Z ničeho nic máchne křídly, rozletí se jako o závod. Za chvíli je u splavu, kde se ovšem zarazí a nechápavě zírá. To jsem z toho blázen, co je tohle za divný úkaz, ptá se výra, který se k ní mezitím přidal. Ani výr z toho není moudrý, s něčím takovým se ještě nesetkal. Přiletí tedy o trochu blíže, snaží se prozkoumat, co to tam u splavu sedí. A tohle si děti zapamatujte: na průzkumném letu sova létá po směru hodinových ručiček - i výr tak vlastně létá. Přiletí k té svítící věci tak blízko, že se o ni jemně otřou křídly. Ty vole, teď se o mě otřel nějaký netopejř, navíc je mi u tý blbý řeky kosa, kterého pitomce napadlo tady sedět, přesunem se někam do hospody, už mě to tady sere, zařve ten svítící úkaz. Sova s výrem vyděšeně letí zpět, úkaz u splavu se mezitím pomalu dává do pohybu. Zvedne se z trávy, pak se kleje vydává směrem ke křižovatce, přičemž mumlá cosi o zelené, pivu, nebo možná rajčatové šťávě. Mezitím sova s výrem dokončí kruh, přiletí nahoru na meruňku, v dálce přitom ještě slyší pomalu se vzdalující nadávky. Za chvíli už je u splavu zase klid, ale výr má se sovou teď aspoň o čem klábosit.

Cílové heslo

S O V Í Ú K A Z

Nahoře na meruňce oddělující záhon jahod od okurek sedí sova s výrem a pozorují okolí. Sedí se jim pohodlně, a navíc z výšky na všechno dobře vidí. Jenže se nudí - tak co s tím, kudy z nudy? Sova dumá, a v tom ji něco napadne. Z ničeho nic máchne křídly, rozletí se jako o závod. Za chvíli je u splavu, kde se ovšem zarazí a nechápavě zírá. To jsem z toho blázen, co je tohle za divný úkaz, ptá se výra, který se k ní mezitím přidal. Ani výr z toho není moudrý, s něčím takovým se ještě nesetkal. Přiletí tedy o trochu blíže, snaží se prozkoumat, co to tam u splavu sedí. A tohle si děti zapamatujte: na průzkumném letu sova létá po směru hodinových ručiček - i výr tak vlastně létá. Přiletí k té svítící věci tak blízko, že se o ni jemně otřou křídly. Ty vole, teď se o mě otřel nějaký netopejř, navíc je mi u tý blbý řeky kosa, kterého pitomce napadlo tady sedět, přesunem se někam do hospody, už mě to tady sere, zařve ten svítící úkaz. Sova s výrem vyděšeně letí zpět, úkaz u splavu se mezitím pomalu dává do pohybu. Zvedne se z trávy, pak se kleje vydává směrem ke křižovatce, přičemž mumlá cosi o zelené, pivu, nebo možná rajčatové šťávě. Mezitím sova s výrem dokončí kruh, přiletí nahoru na meruňku, v dálce přitom ještě slyší pomalu se vzdalující nadávky. Za chvíli už je u splavu zase klid, ale výr má se sovou teď aspoň o čem klábosit.

Cílové heslo

S O V Í Ú K A Z

Nahoře na meruňce oddělující záhon jahod od okurek sedí sova s výrem a pozorují okolí. Sedí se jim pohodlně, a navíc z výšky na všechno dobře vidí. Jenže se nudí - tak co s tím, kudy z nudy? Sova dumá, a v tom ji něco napadne. Z ničeho nic máchne křídly, rozletí se jako o závod. Za chvíli je u splavu, kde se ovšem zarazí a nechápavě zírá. To jsem z toho blázen, co je tohle za divný úkaz, ptá se výra, který se k ní mezitím přidal. Ani výr z toho není moudrý, s něčím takovým se ještě nesetkal. Přiletí tedy o trochu blíže, snaží se prozkoumat, co to tam u splavu sedí. A tohle si děti zapamatujte: na průzkumném letu sova létá po směru hodinových ručiček - i výr tak vlastně létá. Přiletí k té svítící věci tak blízko, že se o ni jemně otřou křídly. Ty vole, teď se o mě otřel nějaký netopejř, navíc je mi u tý blbý řeky kosa, kterého pitomce napadlo tady sedět, přesunem se někam do hospody, už mě to tady sere, zařve ten svítící úkaz. Sova s výrem vyděšeně letí zpět, úkaz u splavu se mezitím pomalu dává do pohybu. Zvedne se z trávy, pak se kleje vydává směrem ke křižovatce, přičemž mumlá cosi o zelené, pivu, nebo možná rajčatové šťávě. Mezitím sova s výrem dokončí kruh, přiletí nahoru na meruňku, v dálce přitom ještě slyší pomalu se vzdalující nadávky. Za chvíli už je u splavu zase klid, ale výr má se sovou teď aspoň o čem klábosit.